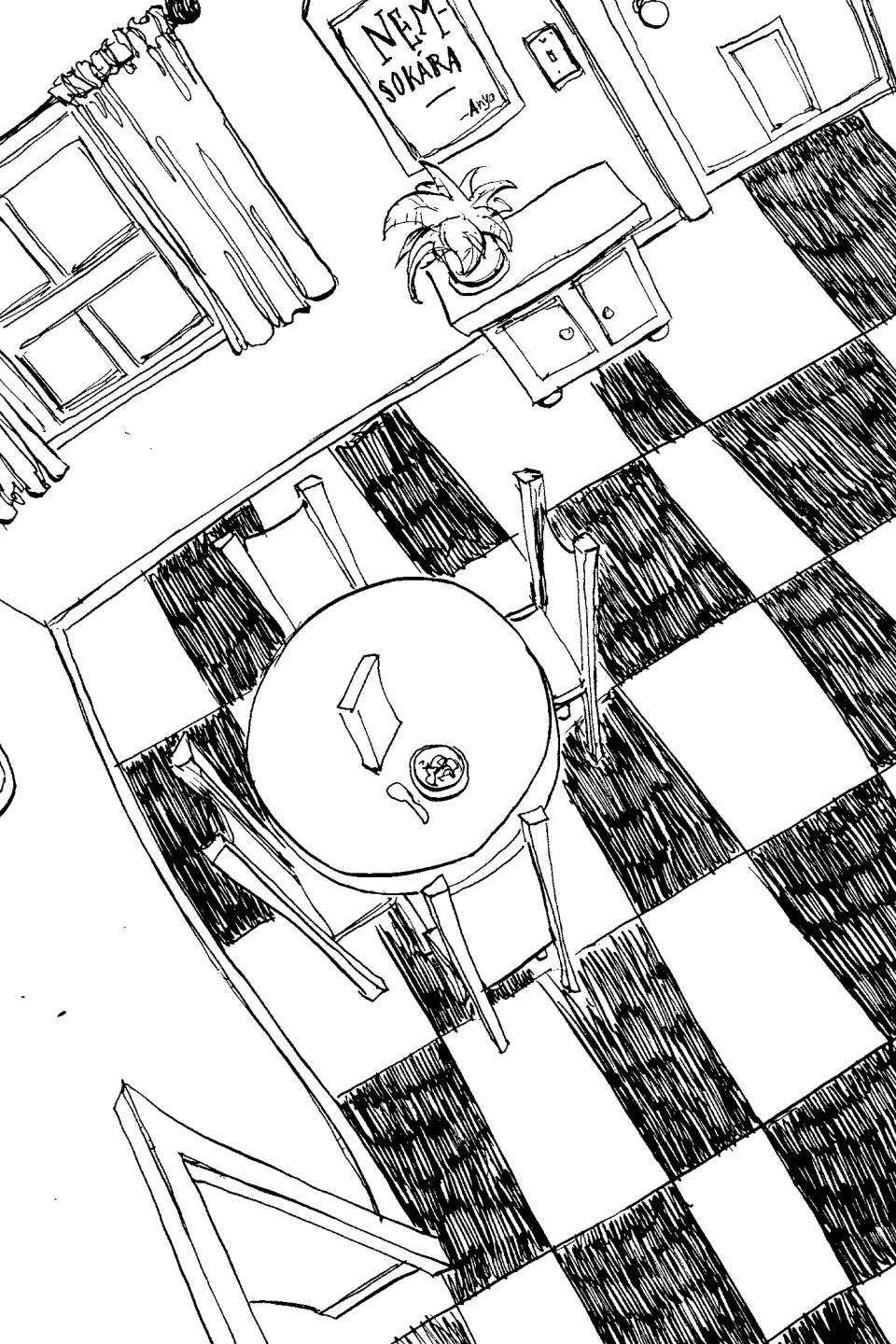
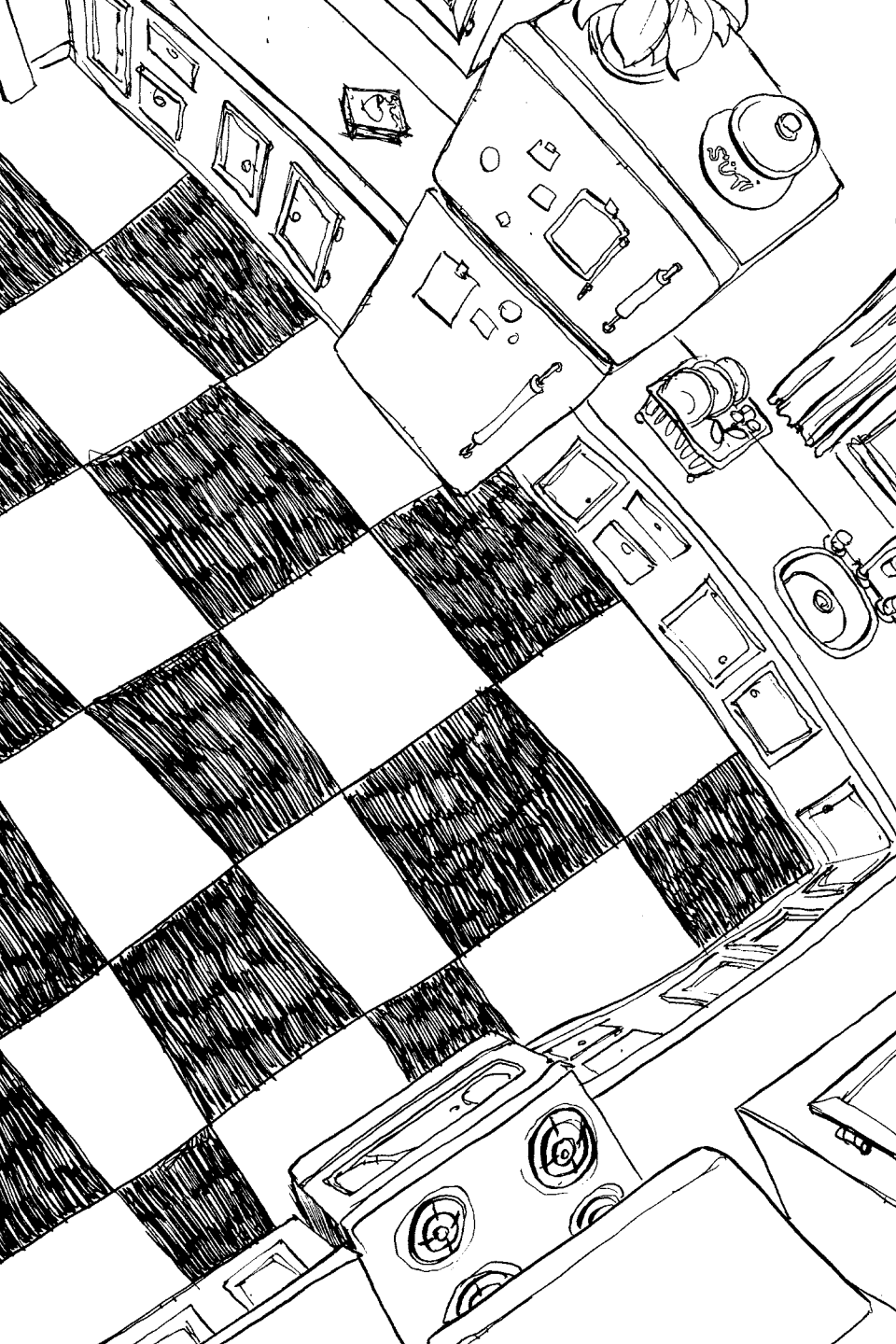

NEIL GAIMAN

SKOTTIE YOUNG ILLUSZTRÁCIÓVÁL

SZERENCSERE
A TEJ

A szerző eddig megjelent művei az Agave Könyvek gondozásában:

Csillagpor

Sosehol

Törékeny holmik

Coraline

Anansi fiúk

A temető könyve

Elveszett proféciák (Terry Pratchett-tel közösen)

Farkasok a falban

Tükör és füst

Amerikai istenek

Óceán az út végén

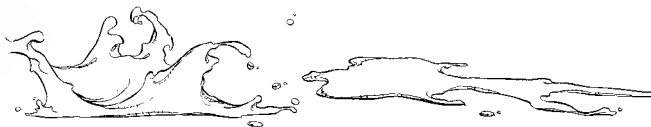

NEIL GAIMAN
SKOTTIE YOUNG ILLUSZTRÁCIÓIVAL

SZERENCSERE
A TEJ

agave
könyvek

Neil Gaiman: Fortunately, the Milk
Copyright © 2013 by Neil Gaiman
Hungarian translation: Pék Zoltán, 2014

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Neil Gaiman: Fortunately, the Milk
HarperCollins Children's Books, New York, 2013

Fordította: **Pék Zoltán**

Illusztrációk © 2013 by Skottie Young

ISBN: 978 61 5544 283 4
Agave Könyvek
Felelős kiadó: Varga Bálint, Meznerics Gergely
A borítót és a kötetet tervezte: Kuzskó Rajmund
Felelős szerkesztő: Csurgó Csaba
Szerkesztő: Fehér Ildikó
Korrektor: Horváth Krisztina

Készült: a Kaposvári Nyomda Kft. nyomdájában, Kaposváron, 2014-ben
Felelős vezető: Pogány László igazgató

Műfaj: fantasy

Kedves Olvasó, ki ezt a levelet olvasod!

Majdnem húsz éve kezdődött az egész, amikor megírtam az *Amikor elcseréltem apámat két aranyhalra* című könyvet. Egy fiúról szól, aki elcseréli az apját két aranyhalra. Egész vicces.

Az apa a következőket csinálja a könyvben: elcserélik; nem veszi észre, hogy elcserélik; újságot olvas. Valamikor a történet csúcspontja felé *megeszik egy sárgarépat*. Nem valami pozitív kép az apaságról, ugye?

Azóta is sokan ajándékozzák azt a könyvet apák napjára.

Engem meg bűntudat nyomasztott. Apaként. Emberként. Aki azt a könyvet olvassa, azt tudja meg belőle, hogy az apák szórakozott, újságolvasó, néha-sárgarépa-evő mihasznák.

Elhatároztam, hogy teszek az ügyben valamit. Írok egy könyvet, amelyben egy apa mindenféle olyan izgalmas dolgot csinál, amit az apák normálisan is csinálnak a való életben. Ebben az esetben elmegy tejért a gyerekei reggelijéhez.

Persze más dolgokat is véghezvisz, amik együtt járnak a tejbeszerzéssel. Például glübős, zöld idegenek elől menekül, tizennyolcadik századi kalózok eszén jár túl, megmenti egy időutazó stegosaurus tudós egy hőlégballonon, kis híján feláldozzák egy vulkánistennek, wámpírok támadják meg, no és persze megmenti a világot.

És akkor még nem is szóltam a pónikról. És a dinoszaurusz
úrrendőrségről. Szerencsére a tejet egész végig megőrzi.
Sőt, a tej az Univerzumot is elpusztítja, ha nem vigyáz rá.

A Szerencsére a tej az egyetlen könyvem, amelyben a leg-
nagyobb kérdésekre keresek választ. Azokra a kérdésekre,
amelyeket senki nem mer feltenni. Olyan kérdésekre, mint:
*Mi történik, ha egy űrhajón kinyitasz egy ajtót, és been-
geded a tér-idő kontinuumot?*

*Vajon egyszer majd gonosz földönkívüli lények felújít-
ják a földet, a hegyek helyére díszpárnákat tesznek, és
Ausztrália helyére egy dísztányért Ausztrália képével?
Tényleg a jelenben élünk, ahogy hisszük, vagy mint
Steg professzor állítja, a messzi-messzi jövőben?*

És rajzok is vannak benne. Sok-sok rajz, mind Skottie Yo-
ung műve, aki meg tudja különböztetni a toll két végét, és
a hegyes végével rajzol; aki díjakat kapott a rajzaiért; aki
tudja, hogy néz ki egy hőlégballonban utazó stegosaurus.

Ja, azt nem is mondtam, hogy piranhák is vannak a könyv-
ben, pedig vannak. Vagyis feltűnnek.

Az Univerzum szerencséjére a könyvben tej is van. *Hurrá!*
És egész vicces.

Alig várom az apák hálálkodó leveleit a világ minden tájá-
ról. Persze csak miután elolvasták az újságot.

Barátsággal,

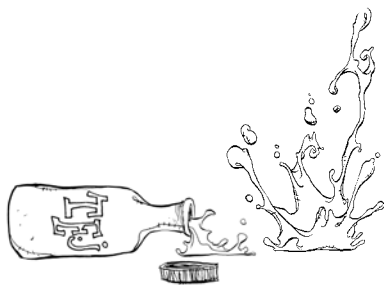
Neil Gaiman

*Néhai apámnak, Davidnek, aki élvezettel
mesélte volna, és fiamnak, Michaelnek, aki
egy szavát sem hitte volna. Szeretettel.*

N. G.

*Apámnak, aki imádott mesélni és
nevettetni. Iszonyúan hiányzol.*

S. Y.

Narancslé maradt csak a hűtőben. Semmi olyasmi, amit a kukoricapehelyre lehet tenni, hacsak szerinted a kukoricapehely nem lenne finom ketchuppal vagy majonézzel vagy a savanyúság levével, de szerintem nem, és a húgom szerint se, pedig ő a maga idején evett furá dolgokat, például csokoládéba áztatott gombát.*

– Nincs tej – állapította meg a húgom.

– Nincs. – Bekukkantottam a lekvár mögé is a hűtőben. – Egy csepp sincs.

* Igazából nem ízlett neki. És nem mondtam meg, hogy gomba van áztatva a csokiba. Kísérlet volt, na.

Anyu elutazott egy konferenciára. A gyíkokról tartott előadást. Mielőtt elment, a szánkba rágta, hogy milyen fontos dolgokat kell megcsinálnunk.

Apu újságot olvasott. Énszerintem nem nagyon figyel semmi másra, amikor újságot olvas.

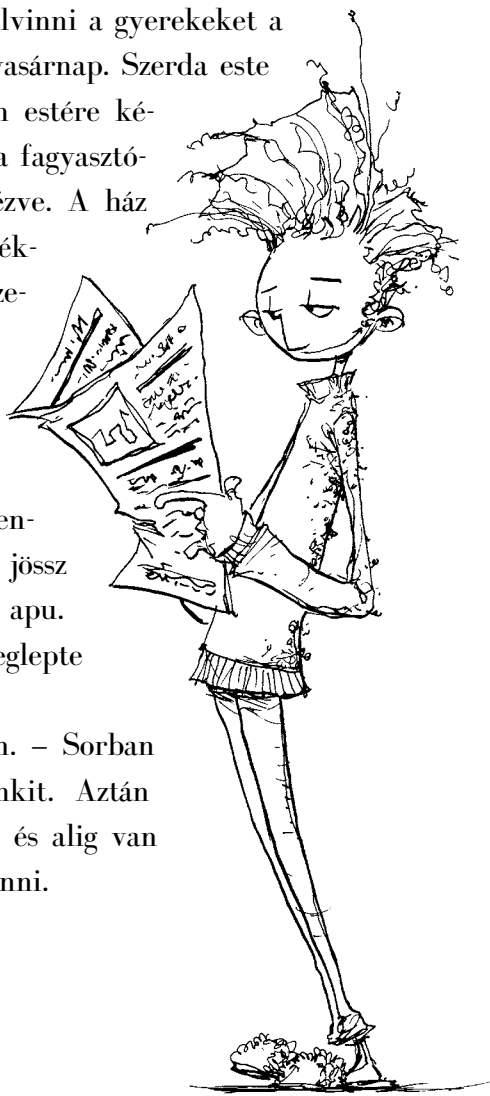
– Hallottad? – kérdezte tőle anyu. Anyu sokszor gyanakszik. – Mit mondtam?

– Ne felejtsem elvinni a gyerekeket a zenekari próbára vasárnap. Szerda este hegedűóra. Minden estére készítettél vacsorát, a fagyasztóba tetted felcímkézve. A ház pótkulcsa Nicolsonéknál van. A vízvezeték-szerelő hétfő délelőtt jön, addig ne használjuk az emeleti vécét; szeretsz bennünket, és kedden jössz vissza – mondta fel apu.

Énszerintem meglepte anyut.

– Igen, pontosan. – Sorban megpuszilt mindenkit. Aztán eszébe jutott: – Ja, és alig van tej, ne felejts el venni.

Amikor elment, apu ivott egy csésze teát.
Akkor még volt egy kis tej.

Kiolvasztottuk az Első Vacsorát, de nem
jártunk nagy sikerrel, és inkább elmentünk
egy indiai étterembe. Mielőtt lefeküdtünk,
apu csinált nekünk forró csokit, mert tudta,
hogy

**hiányzik
anyu.**

EZ
volt
este.

